

Langfredag 2025 – 1. tekststrække

Nygårdskirken 18. april 2025, kl.10.30

Tekst: Markusevangeliet 15, 20-39

Salmer: 785; 208; 201; 456; 466, v.2; 192

Så bliver da tro, håb, kærlighed – disse tre. Men størst af dem er kærligheden. Amen.

Hvordan kunne de være så onde mod Jesus – ham, der helbredte, tilgav, gav livsmod og værdighed til små og forknytte mennesker? Hvordan kunne de være så onde mod ham, der var så god? Hvordan kan *vi* være så onde? Det onde sker jo hver eneste dag: Uskyldige mennesker, bl.a. masser af børn, bliver ofre for andres ondskab, bl.a. deres egne forældres ondskab. Vi må konstatere, at kærligheden lider og dør i denne verden, hvis den står i vejen for menneskers ambitioner; så bliver det onde i stedet valgt til - fordi ondskab giver magt, giver en sær selvtilfreds følelse af styr på tingene. Langfredag møder vi Guds afmagt! Gud *har* al magt i himlen og på jorden – og Gud *vælger* at lægge magten *fra* sig og *blive* afmægtig; Gud går *ikke* til modangreb men lægger sit liv i hænderne på mennesker, der gør det onde, hvis det er det, de kan få *mest* ud af. Gud *vælger* at stå på alle udnyttedes side –

Langfredag 2025 – 1. tekstrække

alle børn og gamles, syge og handicappedes side. Gud står hos dem, der ikke regnes for noget værd, dem vi griner ad – trækker på skulderen ad. Gud er Jesus på korset – nøgen, forpint, døende. Gud *har* stadig al magt i himlen og på jorden – og han viser sin livgivende magt påskemorgen, da Jesus står op af graven. *Men lige nu* skal vi holde fast i forsvarsløsheden, smerten og spørgsmålet: Hvordan kan mennesker være så onde mod hinanden?

Jesus slæbte sig Langfredag formiddag gennem Jerusalems gader ud til henrettelsesbakken Golgata. Han var blevet tortureret og forhørt hele natten og morgenen. Han var ved at segne under byrden af den tunge tværbjælke, som han skulle bære på ryggen. På Golgata skulle han nables fast til bjælken og så hejses op på korspælen for at langsomt blive kvalt til døde. En stor folkemængde fulgte Jesus på vej, deriblandt også kvinder, som jamrede og græd over ham. Jesus vendte sig mod dem og sagde: *Jerusalems døtre, græd ikke over mig, men græd over jer selv og jeres børn!* De spurgte vel som vi gør: Hvordan kan mennesker være så onde mod ham, der er så god – ham er der kærligheden? Men slog de *selv* deres børn? Mobbede de naboen? Det er os *selv*, der er til at græde over ...

Langfredag 2025 – 1. tekstrække

Det fortælles at en kvinde ved navn Veronika så Jesus slæbe sig afsted med korsbjælken. Hun fik medlidenhed med ham – hvad kunne hun gøre for ham? Så tog hun sit tørklæde og tørrede sveden og blodet af Jesu tornekrønte ansigt. Og da hun bagefter så på klædet, var Jesu ansigtstræk aftrykt på det. Veronika's svededug blev en hellig ikon, for billedet var undergørende og helbredende. Engang var kluden vist i pavens eje – ingen ved vist hvor den er nu – måske er den kun en legende. Men sandheden er, at Langfredag viser os Guds sande ansigt: Gud *er* Jesus, der besejrede døden påskemorgen – og *inden da* blev svigtet af mennesker, hånet og pint og dræbt af mennesker. Ja, Gud er kærlighed – og bliver ved med at være det; Jesus bliver hos os, koste hvad det vil. Det er kærlighedens sande ansigt – og den kærlighed er undergørende, helbredende. Så bliver da tro, håb, kærlighed. Disse tre. Men størst af dem er kærligheden. Den bliver. Og den skal rejse dig og mig og livet og Kristus op af graven igen.

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.